

1918-01-30

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København (Danmark)

Modtagersted:

Villefranche-sur-Mer (Frankrig)

Omtalte personer:

Alice (Faber) Bloch

Erik Henrichsen

Kunstnernes Efterårsudstilling

Edith Willumsen

Kristian Zahrtmann

Asa (Zöylner) Rohde

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/III/1 - R

DOKUMENTINDHOLD

Rohde har haft planer om at rejse ned til Willumsen i Frankrig, men planerne er blevet udskudt pga. af krigen. Zarhtmann og Erich Henrichsen er døde, og Rohde beklager sig over den nye generation af kunstnere i Danmark. Rohde anbefaler en ny slags brilleglas til Willumsen. Han har desuden hørt, at det går økonomisk fremad for Willumsen.

TRANSSKRIFTION

30.01.1918.

Ny Vestergade 13

Kjøbenhavn

Kjære Ven.

Mærkeligt nok havde jeg et Par Dage før Deres Brev nu kom mig i Hænde modtaget Deres Adresse af Fru Bloch, da jeg længe havde haft Lyst til at skrive Dem til.

Ikke for det, at jeg netop havde noget særligt Bud til Dem, men fordi jeg synes, at vi er ved at glide lidt langt fra hinanden. Vi har dog haft en Del med hinanden at gøre og har staaet sammen i mange Forhold som gode Venner og Kampfæller, og det er da saa underligt da at leve dette korte Liv saa fjernt fra hinanden uden mere at sende eller modtage en Hilsen fra den anden. –

Ja, det er en trist, saare trist Tid vi oplever, og nede, hvor De boer, er der vel nok særlig trist, til Trods for al det Solskin, Himlen velsigner Dem med, og det sørgeligste er det, at der ikke synes at vise sig nogen Forandring til det bedre.

Her hjemmefra er intet særligt morsomt at berette. Jeg for mit vedkommende passer mig selv og mit Arbejde og ser sjældent noget til fælles Venner – to af Dem er gaaet bort det sidste Aar, Zahrtmann og Henrichsen. Dette sidste Dødsfald var især trist. Han var en sjælden klog og rar Mand, naar man kjendte ham, som jeg gjorde, og han fik en sørgelig Skjæbne. Led meget det sidste Aar, baade legemligt og sjæleligt og gjorde saa tilsidst selv Ende paa sine Lidelser.

Ja, var der nu ikke den forbandede Krig, kunde vi maaske have siddet sammen nede i det dejlige Syden og haft det rart med hinanden. Det havde altid været min Tanke, naar min gamle Moder døde, da at rejse med min Familie til Frankrig og leve og arbejde nogen Tid der; hvor det saa vilde have været morsomt at træffe sammen med Dem og Deres Hustru. Men nu er Rejser jo umulige. Man maa blive hvor man er. –

Det gjør mig ondt at høre om Deres daarlige Øjne. Men kjender De en ny Slags Briller, som jeg selv benytter og som maaske kunde hjælpe Dem, da

de netop har til Formaal at gjøre Synsfeltet større. Glassene kaldes Punktal-Glas. De slibes som almindelige Glas, men dernæst har hele Glasset, der er større en[d]¹ almindelige Brilleglas en Runding med Konvexiteten udad, saaledes at man ved Hjælp af

dem, naar man f. Ex ser i en Bog paa engang overser en hel Linje, mens man med et almindeligt Brilleglas kun ser det Ord, man stirrer paa. Altsaa først er Glasset slebet² og dernæst er det hele krummet.³ Hvis al Forsendelse ikke var saa vanskelig, saa kunde de jo faa et Par sendt herfra.

–

Naturligvis skal jeg med Glæde besørge Deres Raderinger indrammede, og er der andre lignende Forretninger De ønsker besørgede, saa skriv blot til mig.

–

Det glæder mig iøvrigt meget at høre (igjennem Fru Bloch), at det oekonomisk begynder at gaa bedre for Dem – det var jo ogsaa paa Tiden.

–

Mens De har været borte, er det voxet en ny Generation frem herhjemme som ikke er meget sympathisk, hverken kunstnerisk eller menneskeligt. Paa den sidste Efteraarsudstilling tror jeg der var halvandet hundrede nye Mænd og Kvinder, som intet kunde og heller intet vilde, blot snakkes om og det har de forresten ogsaa opnaaet. –

Mange Hilsner til Deres Hustru og Dem selv
fra min Kone og Deres gamle Ven
Johan Rohde

Lad mig snart høre et Par Ord fra Dem⁴

¹ Rohde har ikke fået skrevet et d med i end

² Se Rohdes tegning på s. 4

³ Se Rohdes tegning på s. 4

⁴ Skrevet i venstre side på s. 1.

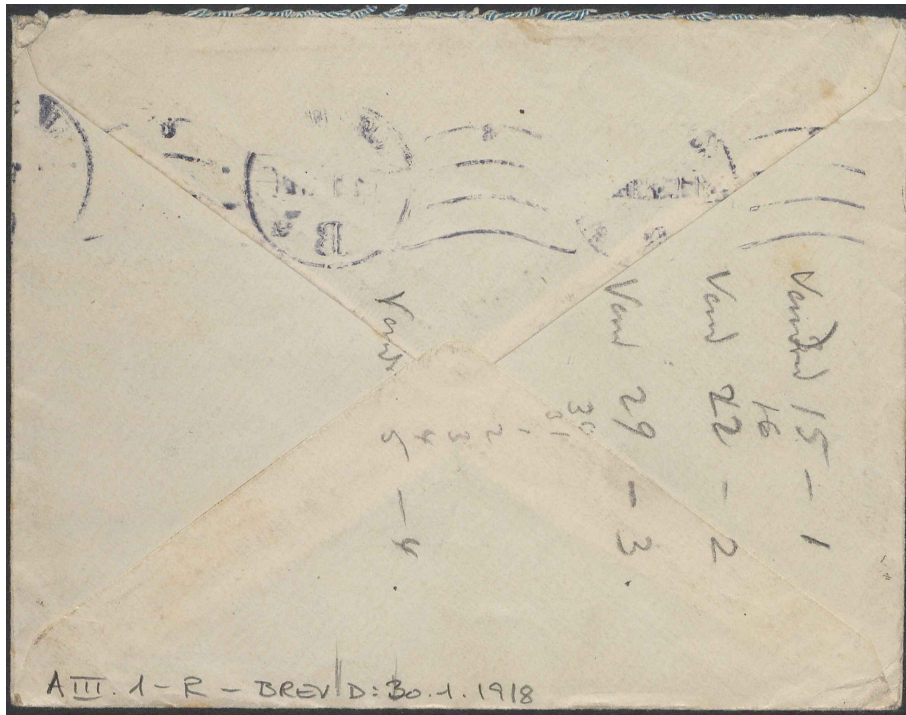
KØBENHAVN
31.1.18.11427
B²

KØBENHAVN
31.1.18.11427
B²

Monsieur J. F. Willumsen
artiste peintre.
Villa Madeleine

Villefranche sur Mer

Alpes maritimes
France.

30. 1. 1918
Ny Vestergade 13
Kjøbenhavn

Kjære Ven.

Merkeligt nok havde jeg et Par Dage
for Dens Brev mit kom mig: Hver
møddage Dens Adresse fra Trin Bloch,
da jeg længe havde haft lyst til at
skrive Dem til.

Ikke for det, at jeg ellers havde noget
særligt Bud til Dem, men fordi jeg
synes, at vi er ved at glide lidt
langt fra hinanden. Vi har dog
haft en Del med hinanden at
gøre og har staaet sammen i man-
ge Forhold som gode Venner og Kamp-
fæller, og det er da saa underligt da
at leve dette kort Liv saa fjent
fra hinanden uden mere at
sende eller modtage en Hilsen fra
Den anden. —

Ja, det er en trist, sød trist Tid
vi oplever, og ned, hvor De boer,

had mig snart give mig et Par Ord fra Dem

er du vel nok. Særlig trist, til Tross
for at det Solskin, Himlen udslyser.
Denn med, og det sørgeligste er ~~for~~ det,
at du ikke synes at vide sig nogen
Frembring til det bedre.

Min hjemmefra er intet sødelt morsomt
at hente. Jeg for mit Vedkommende
passer mig selv og mit Arbejde og
er sjældent nøget til fælles Nøkke
— to og Dem er gjort det sidste.

Aar, Zahrmann og Henriksen.
Dette sidste Dødsfald var især trist.
Hans var en sjælden Klog og var Mand,
naar man kjendte ham, som jeg
gjorde, ^{han} og et en sørgelig Skyld.
Det megen det sidste Aar, kunde de
gemt og sjæleligt og gjorde, saa tilvint
selv Ende paa sine Lidelser.

Jeg, var du nu ikke den fortabte
Klog, kunde vi maade, han reddet

sammen med i det dejlige Lyden
og heft det slet med herunder.
Det havde altid været min Tanke,
naar min gamle Moder døde, at
at rejse med min Familie til
Frankrig og leve og arbejde nogen
Tid der; her du saa vel have
været morsomt at træffe sammen
med Dem og Dens Hustru. Men
nu er Rejser idømmelige. Man
maa blive hvor man er.

Det gjød mig end at hør om Dem
daarlige Pjens. Men kjendte De en
nogen Slags Brillen, som jeg selv benyttede
og som maade, kunde hjælpe Dem,
da de netop har til Formaal at gøre
Sjonesfælt storn. Glassen kaldes
Punktblad-Glas. De stiles som al-
mindelige Glas, men dernæst har de
Glasstet, de er storn en almindelig Brill
glas, en Rundung med Konvexitet
indad, saaledes at man ved Hjælp af

A III. 1-R - POSTST. 31.1-1918

den, naar man f. E. se i en Dg paa
engang overser en hel Linje, men
man med et almindeligt Dristigheds
paa se det Ord, man stier paa.

altsaa findt i Glaser slekt] og dermed
se det hele krummet) . Hvis al Forstand
se ikke var saa) randsky, om kun
de jo saa i Var sendt herfra.

Naturligvis skal is med Gæds besørge
Dens Raderinge in drammet, og se der
andre lignende Forretninger De ønsker
besøget, saa skriv blot til mig.

Det glæder mig iøvrigt meget at høre
(igjennem Tui Blok), at du økonomisk
begynder at gøre lidt for Dem - det var
jo godt paa Tid. -

men Du har ventet lidt, og du vil
en ny Generation fra begynde som ikke
se meget sympatisk, hvilken kæn-
dende eller menneskeligt. Paa den sidste
Efteraars udstilling hørte vi de var halvtreds
min død nye Mand og Kvinder, som intet
kendt og heller intet vidt - blot nærme en
og du har de fremst, gøre op naaet. -

maaske til Dem Hushis, og Dem selv i Ven
fra min Kone og Dem i handronde